

De lifestyle van...

Renée van den Berg-Tap (63), personal styliste

‘KLEDING MOET ZEGGEN WIE JE BENT’

Bloemen: ik hou van ouderwetse veldboeketten, die maak ik zelf. **Reizen:** India, die kleuren, die geuren, de trots van de Indiase vrouwen. **Eten:** Thais en Indiaas. Ik maak het ook zelf. **Uitgaan:** ballet, film, concerten. En lekker dansen op vrijdagavond in kunstenaarssociëteit De Kring. **Lezen:** boeken, kranten, ik wil op de hoogte blijven van wat er speelt. En iedere dag minstens één gedicht van Jean Pierre Rawie, Rutger Kopland of Hagar Peeters. **Parfum:** Arpège van Lanvin, First van Van Cleef en Arpels. Ik wil nooit iets nieuws. **Koopverslaving:** ik heb een zwak voor antieke Indiase juwelen, archeologie en *tribal art*. **Meubelstuk:** de lange, houten tafel waaraan je uitgebreid de krant kunt lezen en met vrienden kunt eten. Ik ruim hem het liefst niet op. **Muziek:** van Billy Holiday, Schubert, Bach, Richard Strauss, Leonard Cohen, Bob Dylan tot Amy Winehouse.

1 “Dierbaren Christine en Floris, te jong gestorven. Christine gaf me deze foto kort voor haar dood met de tekst: ‘Vriendschap is de schaduw van de avond, die sterker wordt met de ondergaande zon van het leven’.” **2** Tassen in alle maten en kleuren. **3** Souvenirs van verre reizen. **4** De eetkamer met onder meer een oude Chinese bruidskast. Het schilderij *New York* is van vriend Theo Jeuken. **5** Detail: pioenrozen met fluitekruid uit de berm.

‘Ik heb heel Parijs doorgesjouwd. Alleen maar wandelen, cultuur snuiven, mooie dingen zoeken’

“De juiste kleding onderstreept je persoonlijkheid”, zegt Renée van den Berg. “Dat kun je bereiken door kleding en accessoires uit te zoeken die bij je passen. Maar veel vrouwen weten eigenlijk niet goed wat hun specifieke stijl is. Het is tegenwoordig ook steeds moeilijker om die te vinden. De huidige mode schrijft niets be-paalds voor, dus het kan alle kanten op.” Onhandig voor vrouwen die het lastig vinden om in het grote aanbod net dat te vinden waarmee ze, zoals Renée het noemt, ‘hun persoonlijkheid kunnen onderstrepen’. Wat bedoelt ze daar eigenlijk mee? Een blik op Renée geeft per ommegaande het antwoord: durf. Durf rood te dragen, al zegt je schoonmoeder dat het je niet staat. Als je blij wordt van rood, dráág dan rood. Zwicht je voor een opzichtig rinkelende armband? Doen! Vrolijkheid zal je deel zijn.

Gedurfd maar smaakvol

Renée van den Berg adviseert vrouwen (en mannen) die om uiteenlopende redenen behoefte hebben aan extern kledingadvies. Vanwege een gala-avond, een presentatie die moet worden houden om een belangrijke opdracht in de wacht te slepen, een sollicitatie of de bruiloft van een dochter. Maar het kan ook gaan om iemand die echt niet meer weet wat ze moet aantrekken. Renée kijkt dan mee in de kledingkast, bedenkt nieuwe combinaties of vult aan met nieuwe stukken. Ze gaat mee shoppen of neemt desnoods het winkelen uit handen.

Haar vak is het nooit geweest, maar stijl heeft ze altijd gehad. Een opvallende stijl en toch harmonieus. Gedurfd maar smaakvol. *Dress to distinguish*, noemt ze het in haar folder en op haar website. Kleding waarmee je je onderscheidt en die zegt wie je bent. Van haar stijl heeft ze nu haar werk gemaakt. Niet zozeer vanuit vak-kennis maar vanuit de persoonlijke overtuiging dat er goed uitzien een bijdrage kan leveren aan je zelfbewustzijn. “Mijn moeder heeft hiervoor de basis gelegd. Zij was een elegante vrouw met gevoel voor stijl en schoonheid die altijd naar de beste winkels

ging. Ik wist al jong dat ik van mooie kleding en mooie dingen hield. Ik wilde altijd iets bijzonders, niet wat iedereen had. Anderen zeiden dat ook van mij: als het maar niet ‘gewoon’ is. Mijn moeder speelde bridge, tenniste veel en was sportief. Tja, ze hoefde niet te werken, zo ging dat in die jaren. Ze zat thuis met de thee en dat was fijn. Mijn vader was geen uitgesproken kindervader die de hele tijd leuke dingen met ons deed. Wel heeft hij ons cultuurbesef bijgebracht. Hij las veel, was erudiet en voelde zich prettig bij kunstenaars. Zelf was hij ook heel artistiek, hij kon goed schilderen. Helaas is hij al op zijn 65ste overleden.”

Zorg voor zieken

Een zware operatie – Renée moest een nier missen na een aantal niersteenaanvallen – bracht haar op het idee om in de verpleging te gaan. Ze koos wel voor verpleegkunde met een speciale focus; na haar opleiding OK-verpleegkunde in het Amsterdamse Wilhelmina Gasthuis werkte Renée ruim een jaar bij de kliniek van Frans Wong, waar vooral buitenlandse vrouwen aanklopten voor een abortus. “Dat deed ik vanuit sociale betrokkenheid bij die vrouwen voor wie abortus om religieuze of politieke redenen niet mogelijk was.”

Later assisteerde ze de twee artsen die in Leiden het Medisch Centrum voor Geboorteregeling opzetten. Daar richtte ze de OK in, waar onder meer de eerste sterilisaties in Nederland onder lokale narcose (met de ‘kijkbuis’, de laparoscopie) werden uitgevoerd. Ook hier gold: als het maar niet gewoon is.

Later zette ze samen met een partner een netwerk op van verpleegkundigen die door het hele land mensen met een huidaandoening aan huis hielpen hun aandoening te behandelen met lichttherapie. Het bleek een gat in de markt. “Het is heerlijk om eigen inkomsten te hebben, zeker voor iemand als ik met een hang naar mooie dingen. Zalig om te kunnen zeggen: wat een prachtige oorbellen, die koop ik voor mezelf.” →

1 “Een van mijn favoriete jasjes en eitjesoorbellen uit Sint Petersburg.” 2 Een hoekje van de blauw geschilderde keuken. 3 De antieke armband met parels en turkoois heeft Renée gekocht in Jaipur, India. 4 Mooi doorkijkje in de prachtige tuin. 5 “In de boeken zie je een selectie van mijn interesses terug.” 6 “Op mijn werkkamer hangt een Afrikaans masker, met daaronder werk op papier van vriendin Dorry van Haersolte.”

‘Waarom geef jij ons geen kledingadvies,’ vroeg iemand voor de grap. ‘Je ziet er altijd zo geweldig uit’

De ideale man

In 1972 ontmoette Renée Fred. “We liepen elkaar in café Hoppe in Amsterdam tegen het lijf. Ik was niet *in the mood* voor een nieuwe relatie. Op vakantie in Griekenland had ik net een waanzinnig interessante man uit New York ontmoet die gedichten schreef en me helemaal had ingepakt. Het liep tegen Kerstmis en ik stond op het punt om hem in Amerika te gaan bezoeken, maar toen kwam ik Fred tegen. Ik heb prompt mijn Amerikaanse held een afscheidsbrief geschreven en Fred en ik zijn nu 35 jaar getrouwd. Hij was, en is nog steeds, een zeer knappe man. Altijd perfect gekleed. Ik viel voor zijn uiterlijk, maar hij is ook heel welbespraakt en heeft veel interesses.

Fred had de kunstacademie gedaan en was grafisch ontwerper bij IBM. Door zijn bedrijf werd hij als artdirector uitgezonden naar Frankrijk. We woonden in Le Vésinet, landelijk gelegen maar vlak bij Parijs. Het waren topjaren. We hadden inmiddels twee kinderen die naar de internationale school gingen. Ik werkte niet en had een au pair voor de kinderen dus ik ging er voortdurend op uit. Ik heb alle musea en galeries gezien, heel Parijs doorgesjouwd. Alleen maar wandelen, cultuur snuiven, mooie dingen zoeken. We hadden veel vrienden daar, niet alleen expats maar ook veel Fransen want Fred en ik spraken de taal vrij aardig. En we reisden veel omdat hij voor zijn werk vaak op pad moest. Dan ging ik mee. Een heerlijke tijd, waar na vier jaar een einde aan kwam. Je weet dat het zo gaat, dat je er maar voor een paar jaar zit, maar ik huilde dikke tranen toen ik terug moest.”

De zin van het leven

“Ik ben trouw in vriendschappen, dat houdt niet op bij de dood. Zo heb ik nog steeds veel verdriet van de dood van een van mijn liefste vriendinnen, Christine Kohnstamm. Ze was Amerikaanse en getrouwd met een man die ik nog van de basisschool kende. We maakten kennis op een feest en raakten onmiddellijk bevriend. Ik ben veel leuke mensen tegengekomen in mijn leven, maar zij was zo speciaal. Heel intellectueel ook, ze heeft mijn leven echt verrijkt. We spraken over álles in detail, over films, ballet, concerten

en boeken, maar ook over intieme onderwerpen. Ik heb meer goede vriendinnen, maar zij was wel heel bijzonder. Hoewel we verschillend waren, waren we toch gelijk aan elkaar. Christine zei ooit: ‘Onze karakters samen zou één prachtige vrouw zijn.’ Daar moesten we dan ontzettend om lachen. We waren *soulmates*. Vlak voor haar dood, drie jaar geleden, heeft ze nog aan een van mijn andere vriendinnen gevraagd: ‘Wil je goed voor Renée zorgen?’ Ik was zo boos dat ze binnen tien maanden dood was. Maar ja, boos op wie?

Na haar dood zijn Fred en ik gaan reizen. Ik had mijn aandeel in het bedrijf BEM (Begeleiding Extramuraal Medische technologie) verkocht en Fred was al sinds zijn 55ste met vervroegd pensioen. Het overlijden van Christine en de dood van Floris, de beste vriend van Fred, in dezelfde periode, hadden er enorm in gehakt. Ik worstelde met vragen als: wat is de zin van dit alles? Waarom maken mensen het elkaar zo moeilijk? Het leven kan zomaar afgelopen zijn! We konden het betalen, maar reizen was ook een beetje een vlucht. Laten we van het leven genieten zolang het nog kan. We maakten decadente reizen. Wekenlange cruises op luxe schepen naar romantische bestemmingen als Sint Petersburg. Over de Pacific naar de Fiji-eilanden, Nieuw Zeeland, Australië. Met de Queen Mary II via New York naar de Cariben, fan-tas-tisch! Zoals je het in films ziet: culturele lezingen aan boord, 's avonds in smoking en avondjurk bij de kapitein aan tafel, die ons uitnodigde omdat hij ons *such an elegant couple* vond. Daarna was het geld ongeveer op, maar dat deerde me niet. Dit was waar ik voor gewerkt had: om te kunnen genieten van mooie dingen.”

Nieuwe dingen doen

Weer thuis be kroop me toch weer de onrust. Zo ontstond het idee voor Ambition & Fashion, als vanzelf, tijdens een bijeenkomst van een van de vrouwen-netwerken waarvan ik lid ben. Werkende vrouwen hebben vaak geen tijd om lang te winkelen, letten niet zo op wat ze aantrekken, als het maar netjes is. Min of meer als grap zei iemand tegen me: ‘Waarom adviseer jij ons niet eens over onze kleding? Je ziet er zelf altijd zo geweldig uit!’ En ik nam de uitdaging aan, dat is de Ram in mij. Nieuwe dingen doen, daar hou ik van. Als het maar niet gewoon is.” www.ambitionandfashion.nl ■

TEKST: ANNETTE WIERPER / FOTOGRAFIE: HENK BRANDSEN / STYLING: ANITA VAN DELFT

